

திருதராஷ்டிரன் 'ஸஞ்சய! போர் புரிவதர்க்காக, குருக்ஷேத்ரத்தில் குழுமின என் குழந்தைகளும் பாண்டவரும் என்ன செய்தனர்' என்றான்

ஸஞ்சயன் 'அரசே! போர் புரிய சென்றவர் போர் தானே புரிவர் பந்தாட்டமா ஆடுவர்? உமது கேள்வியின் பொருள் விளங்கவில்லையே என்றான்

அரசன் 'அன்பனே! கௌரவரும் பாண்டவரும் யுத்தம் செய்வதற்காக ஏதாவதொரு ஸாதாரணமான இடத்தில் திரண்டிருந்தால் இந்த கேள்வியை நான் கேட்டிருக்கமாட்டேன் குருக்ஷேத்ரத்தில் இவர்கள் குழுமியுள்ளபடியால் இவர்கள் என்ன செய்கின்றனர்? யுத்தம் செய்கின்றனரா, இல்லையா? என்று கேட்டேன் 'என்றான்

ஸஞ்சயன்- மகாராஜே! குருக்ஷேத்ரத்தின் மகிமை எத்தகையது?

அரசன்- ஸஞ்சய அது தர்மக்ஷேத்ரம். கூத்திரியர்களுக்குப் பரம தர்மமான யுத்தமாகிற யாகத்தை செய்வதற்கு பாங்கான தேசக்ஷேத்ரம். வயல் தன்னிடத்தில் விதைக்கப்பெற்ற தானியத்தைப் பன்மடங்காக்கித் தருவதுபோல் குருக்ஷேத்ரமும் அங்கே செய்த சிறிய புண்ணியத்தையும் மிகப் பெரிய புண்ணியமாக வளர்க்கக் கூடியது. காசியில் பூமியில் மரித்தவனுக்கு நல்ல கதி, ப்ரயாகையில் பூமி, தண்ணீர் இவற்றில் எங்கு மரித்தாலும் நல்ல கதி, குருக்ஷேத்ரத்திலோ, பூமி, ஜலம், ஆகாயம் இவற்றில் எங்கு மரித்தாலும் நல்ல கதி உண்டு. குருக்ஷேத்ர வாசம், தீய புத்தியை விலக்கி நல்ல புத்தியை உண்டுபண்ணும். துரியோதனன் முதலானோரின் கெட்ட எண்ணத்தை அகற்றி நல்ல எண்ணத்தை உண்டு பண்ணியிருந்தால் அவர்கள் யுத்தத்தை தவிர்த்திருக்கலாமே. ஏற்கனவே நல்லவர்களான பாண்டவர்க்கு மேலும் நல்ல புத்தி உண்டாகி, ராஜ்யத்தைவிட வனவாசமே சிறந்தது என்ற எண்ணத்தால், துரியோதனனே எல்லா ராஜ்யத்தையும் ஆளட்டும் என கருதிப் போரை தவிர்த்திருக்கலாமே. இந்த மாதிரி ஏதாவது நடந்ததா என்பதை அறிவதர்க்காகத்தான் அவர்கள் என்ன செய்தனர் என்று கேட்டேன்

ஸஞ்சயன் கூறலானான்-அரசே! துரியோதனன் மிகவும் கம்பீரமாகத்தான் யுத்தபூமிக்கு வந்தான். அங்கே பாண்டவ சேனையைக் கண்டான்; நடுங்கினான். தேரை விட்டு கீழே இறங்கி த்ரோணரிடம் சென்று புலம்ப ஆரம்பித்தான்

அரசன்- ஸஞ்சய! என்ன பிதற்றுகிறாய்? பாண்டவ ஸைன்னியத்தைக் கண்டு துரியோதனனா நடுங்கினான் அவன் குருக்ஷேத்ரத்துக்குப் புறப்படும்போது என்னிடம் எப்படியெல்லாம் கர்ஜித்துவிட்டு சென்றான். அஞ்ஜா நெஞ்ஜம் படைத்தவனான அவனைப் போய் நடுங்கினான் என்றாயே. எதைக் கொண்டு நீ அவ்விதம் சொல்லுகிறாய்?

ஸஞ்சயன்- மகராஜர்! ஏ நான் பித்தனா, என்ன பிதற்றுவதர்க்கு? உம்முடய செல்வபிள்ளை த்ரோணரிடம் என்ன உளறிக் கொட்டினான் என்பதை நீர் அறிந்தால்தான் உமக்கு உண்மை விளங்கும்

அரசன்- அறிஞனே! என் மகன் த்ரோணரிடம் அப்படி என்ன உளறினான்?

ஸஞ்சயன்-பண்பாளரே! உம்முடய மகன் த்ரோணரிடம் ப்ரலாபம் செய்ததை விளக்குகிறேன், கேளும், துரியோதனன் 'ஆசார்யர்! ஏ பாண்டவர்களுடய மாபெரும் ஸேனையைப் பாருங்கள். அதற்குத் தலைவனோ உம்முடய சிஷ்யனான த்ருஷ்டத்யுமனன். அவன் மிகவும் புத்திசாலி; மாபெரும் வீரன். பாண்டவ ஸைன்யத்தில் உள்ளவர் அனைவருமே பீமனுக்கும், அர்ஜுனுக்கும் நிகரானவர்கள். பீஷ்மர் காக்கும் நம் ஸைன்யம் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியாது. பீமன் காக்கும் ஸைன்யம் நம்மை வெல்ல முடியும். ஆகையால் நீங்கள் அனைவருமே மிகவும் ஜாக்ருகர்களாய் இருந்து கொண்டு பீஷ்மரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றான்.

அரசே! இதைக் கேட்ட உமக்கு துரியோதனன் எப்படிப்பட்ட கோழையானான் என்பது விளங்கியிருக்குமே?

திருதராஷ்டிரன் 'சஞ்சய நீ கூறியது முற்றிலும் உண்மையே. அதற்கு மேல் நடந்த வருதாந்தத்தை விவரமாக சொல்' என்றான்

ஸஞ்சயன் விவரிக்கலானான்- பாரதர்! ஏ துரியோதனன் புலம்பியதைக் கேட்ட பீஷ்மர் அவனுக்கு உத்ஸாஹத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் உண்டுபண்ணுவதற்காக ஸிம்ஹம்போல் கர்ஜித்தார். சங்கத்தையும் முழக்கினார். அதைக் கேட்டதும் கௌரவ ஸையத்திலுள்ள வீரர்கள் அனைவரும் ஒரே ஸமயத்தில் தங்கள் சங்கத்தை ஊதினார்கள். பேரி முதலிய வாத்யங்களும் முழங்கின. அந்த சப்தம் மிகப் பெரியதாக இருந்தது

அரசன் வினவலானான்- ஸஞ்சய! பாண்டவர்களைப் பற்றி இதுவரை நீ ஒன்றுமே கூறவில்லையே. அவர்களுடய நிலையைப் பற்றி விவரமாகச் சொல்

ஸஞ்சயன் விவரிக்கலானான்- அரசர்! ஏ பாண்டவர் நிறைகுடம் போல் ஆடாமல் அசையாமல் ஸ்தப்தர்களாக இருந்தனர். இதுவரை கௌரவர்களுடய முழக்கத்தைக் கேட்ட பிறகு, அவர்களும் அவரவர் சங்கத்தை ஊதினார்கள்.

அரசன் வினவலானான்- கவல்கணியின் மகனே! யார், யார் எந்த எந்த சங்கத்தை ஊதினார்கள் அவர்களுடய சங்க முழக்கம் எத்தகையதாக இருந்தது?

ஸஞ்சயன்- மன்னரே! வெள்ளையான குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற மிகப் பெரிய தேரில் இருந்துகொண்டு மாதவனும் அர்ஜுனனும் தங்கள் சங்கத்தை ஊதினார்கள் என்றான்

அரசன் வினவுகிறான்- ஸஞ்சய! அவர்கள் அமர்ந்திருந்த தேர் யாருடையது? சங்கங்களின் பெயர் என்ன?

ஸஞ்சயன் கூறலானான்- அரசே! அர்ஜுனனுடய தேர் அக்னி பகவான் அவனுக்கு கொடுத்தது. மாதவன் பாஞ்சன்யம் என்ற சங்கத்தை முழக்கினான். தேவர்களால் கொடுக்கப் பெற்றதனால் தேவதத்தம் என்ற பெயர் பெற்ற சங்கத்தை அர்ஜுனன் ஊதினான்

திருதராஷ்டிரன்-ஸஞ்சய! மற்ற பெரும் தலைவர்களில் யார் யார் எந்த சங்கத்தை ஊதினர்?

ஸஞ்சயன் கூறலானான்-மகாராஜரே! பெளண்ட்ரம் என்ற சங்கத்தை பீமன் உதினான். இந்த சங்கத்வனி, கேட்பவரின் மனத்தைப் பிளக்கும். யுதிஷ்டிரர் அனந்தவிஜயம் என்ற சங்கத்தை ஊதினார். ஸ்கோஷம் என்ற சங்கத்தை நகுலனும், மணிபுஷ்பகம் என்ற சங்கத்தை ஸஹதேவனும் ஊதினர்.

அரசன்-ஸஞ்சய பாண்டவர்களில் முத்தவனை 'தர்மன்' என்று கூறாமல் 'யுதிஷ்டிரன்' என்று குறிப்பிட்டாயே அதன் நோக்கம் என்ன?

ஸஞ்சயன்-அரசே தர்மர் தாம் செய்த ப்ரதிஞ்ஜயை நிறைவேற்றுவதர்க்காக, போர்ப்புரிவதில் உறுதியுடன் இருக்கிறார் என்பதை விளக்கவே அவ்விதம் கூறினேன்

அரசன்-ஸஞ்சய! கௌரவர் அனைவரும் ஒரே ஸமயத்தில் சங்கங்களை ஊதினர் என்றாயே, பாண்டவர் எப்படி ஊதினர். அவர்களுடய சங்கத்வனி எப்படி இருந்தது

ஸஞ்சயன்-மன்னரே! பாண்டவ கோஷ்டியிலுள்ள ஒவ்வொரு வீரனும் தன் உத்ஸாஹத்தையும் பலத்தையும் தெரியப்படுத்துவதற்காகத் தனித்தனியே சங்கங்களை

ஊதினான். உமது பிள்ளைகள் போல் கும்பலோடு கோவிந்தா போடவில்லை. மாதவனுடய பாஞ்சஜன்ய த்வனியும் மற்றவர்களுடய சங்கத்வனியும் ஆகாயம் பூமி எங்கும் பரவின். அந்த ஒலி துரியோதனாதியரின் மனங்களைப் பிளந்து விட்டது. 'நாம் இன்றோடு தொலைந்து விட்டோம்' என்று அவர்கள் கருதினர்.

திருதராஷ்டிரன் வினவுகிறான்- சஞ்சய! குருக்ஷேத்ரத்தின் மகிமையால் தர்மபுத்தி வளர்ந்து, போரைத் தவிர்க்க யாருமே முன்வரவில்லையா? என்று கேட்ட கேள்விக்கு நீ இதுகாரும் பதில் கூறவில்லையே

ஸஞ்சயன் கூறலானான்-அரசே! திவ்யக்ஷேத்ரத்தில் செய்யப்பெறும் பாவமும் பன்மடங்கு வளரும். தீய சிந்தையுள்ள பாவியான துரியோதனனுக்கு தர்மபுத்தி ஏற்பட ப்ரஸக்தி ஏது? பரம தார்மிகனை அர்ஜுனனுக்கு போர்க்களத்தில் சத்ருக்கள் விஷயத்திலும் அன்பும் கருணையும் மேலோங்கின; போர் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டான்.

திருதராஷ்டிரன் மிகவும் உத்ஸாஹத்துடனும் பரபரப்புடனும் ஸஞ்சயனை நோக்கி 'ஸஞ்சய அர்ஜுனனோ போர் செய்ய மறுத்து விட்டான். அதற்கு அவன் என்ன காரணம் கூறினான். அதற்கு மேல் என்ன நடந்தது. எல்லாவற்றையும் ஒன்றும் விடாமால் விவரமாக சொல்' என்றான்.

ஸஞ்சயன் கூறலானான்-அரசரே! பாண்டவ சேனையும் கௌரவ சேனையும் போருக்கு தயாராக இருந்த நிலையில் அர்ஜுனன் வாஸுதேவனை நோக்கி 'அச்யுத - ஆச்ரிதனை நமுவவிடாதவனே! இரண்டு ஸேனைகளுக்கு நடுவே என் தேரை நிறுத்து. எந்த இடத்தில் இருந்தால் எத்தனை நேரம் இருந்தால் இரண்டு ஸேனைகளிலும் உள்ளவர்களையும் நன்றாக பார்க்க முடியுமோ அந்த இடத்தில் அத்தனை நேரம் என் தேரைக் கொண்டு நிறுத்து' என்று கூறினான்

அரசன்-ஸஞ்சய! அர்ஜுனனுடய பேச்சைக் கேட்ட வாஸுதேவனுக்கு கோபம் உண்டாகியிருக்குமே? பரம கருணயால் தேர்ப்பாகனாக அமர்ந்தால், 'தேரை அங்கே செலுத்து, அத்தனை நேரம் நிறுத்து என்றெல்லாம் உத்தரவிடுகிறாயே. என்னை யார் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? உனக்கு ஸாரத்யம் செய்ய நான் தயாராக இல்லை. வேறு ஆளைப் பார் என்று சொல்லியிருப்பானே? என்ன நடந்தது நடந்தபடியே சொல்

ஸஞ்சயன் கூறலானான்- வேந்தே! உங்கள் தாய் செய்த பிழையால் உங்களுடய புறக் கண்கள்தாம் குருடு என்று நினைத்தேன். அயோக்யர்களான புத்திரர்களிடமுள்ள துரபிமானத்தால் உங்களுடய அகக் கண்ணும் குருடாகி விட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. இல்லை எனில் இந்த மாதிரியான விபரீத எண்ணங்களெல்லாம் உங்களுக்கு உண்டாகுமா? அரசே நீங்கள் நினைக்கிறபடி எதுவுமே நடக்கவில்லை. அர்ஜுனனுடய வார்த்தையைக் கேட்ட பகவான் தேரை இரண்டு ஸேனைகளின் நடுவில் கொண்டு நிறுத்தினான். அர்ஜுன! இரண்டு ஸேனைகளிலும் உள்ளவர்களை நன்றாகப் பார். எப்பொழுது தேரைப் பழைய இடத்துக்குச் செலுத்தலாம் என்று கூறுகிறாயோ அப்பொழுது செலுத்துகிறேன் என்றான். அவன் ஆச்ரித பரதந்தரனன்றோ. பீஷ்மாதிகள் இதைக் கண்டு கண்களில் நீரைப் பொலபொல என்று உதிர்த்தனர். அவர்களுடய மனம் உருகிவிட்டது என்றான் ஸுதன்

திருதராஷ்டிரன் ' பேரறிவாளனே! இரண்டு ஸேனைகளிலுமுள்ளவர்களையும் பார்த்து பார்த்தன் என்ன கூறினான்? என்று வினவினான்

ஸஞ்சயன் கூறலானான்-பாரதரே! இரண்டு ஸேனைகளையும் அர்ஜுனன் நன்றாக கவனித்துப் பார்த்தான். தந்தை ஸ்தானத்தில் இருப்பவர், தாத்தா, மாமா, மாமனார், மைத்துனர், பிள்ளை பேரன், நண்பன், ஆசார்யர் முதலான எல்லா பந்துக்களுமே இங்கே சிலரும் அங்கே சிலருமாகப் போர்க்களத்தில் போரில் முனைந்திருந்தனர். அவர்களைக் கண்ட அர்ஜுனனுக்கு கருணை சுரக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. அந்தக்

கருணையாகிற பிசாசு அவனைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு ஆட்ட ஆரம்பித்தது. அது எப்படி ஆட்டியதோ அப்படி அப்படியெல்லாம் அவனும் ஆட ஆரம்பித்தான்.

அரசன்-ஸஞ்சய! அர்ஜுனன் கருணைக்கு வசமாய் அப்படி என்ன செய்துவிட்டான்?

ஸஞ்சயன் விவரிக்கலானான்-கௌரவரே! சத்ருக்களிடமும் கருணைக் கொண்ட அர்ஜுனன் பகவானை நோக்கி விண்ணப்பிக்காலானான்-வாஸுதேவ! போர்க்களத்தில் குழமியிருக்கும் உறவினரைக் கண்ட என்னுடய அங்கங்கள் சோர்கின்றன. முகம் உலருகிறது. என்னுடய உடலில் நடுக்கமும் மயிர் சிலிர்ப்புமும் உண்டாகின்றன. காண்டவம் என் கையிலிருந்து நழுவுகிறது என்னால் நிற்கக்கூட முடியவில்லை. என் மனமும் அலை பாய்கிறது. எதிரிகளுக்கு மிகவும் கேட்டை விளைவிக்கும் அபசகுனங்களையும் காண்கிறேன். போரில் கூட நம்மை சேர்ந்தவர்களைக் கொல்வதனால் ஏற்படக்கூடிய எந்தவிதமான நன்மையையும் நான் காணவில்லை' என்றான் விஜயன்.

அவனை நோக்கி பகவான் கூறலானான்-அர்ஜுன! போர் செய்யாமற் போனால் உனக்கு வெற்றி கிடைக்காதே?

அர்ஜுனன் 'வாஸுதேவ! நான் வெற்றியை விரும்பவில்லையே' என்றான்.

பகவான் 'பார்த்த! யுத்தகளத்துக்குச் சென்று வெற்றி பெறாமல் நீ திரும்பிவிட்டாயானால் உனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் விஜயன் என்று பெயர் போய்விடுமே? என்றான்

அர்ஜுனன்-கண்ணா! புகழ், பெயர் எதையுமே நான் விரும்பவில்லையே! என்றான் பகவான்-பாண்டவ! நீ வெற்றிபெறாமல் போனால் ராஜ்யம் கிடைக்காதே?

அர்ஜுனன்-மாதவ! நான் ராஜ்யத்தை ஆசைப்படவில்லையே?

பகவான்-கௌந்தேய! ராஜ்யம் கிடைக்காமற் போனால் போக்ய வஸ்துக்களை அனுபவிக்க முடியாதே?

அர்ஜுனன்-க்ருஷ்ணா! எந்தவிதமான போகத்தையும் நான் விரும்பவில்லையே?

மாதவன்-அர்ஜுன! எதையுமே அனுபவிக்காமற் போனால் உயிர்வாழ முடியாதே?

அர்ஜுனன்-மதுஸூதன! நான் ஜீவித்திருக்கவே விரும்பவில்லையே!

பகவான்-நண்ப! நீ உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுகின்றாய். நீ சொல்வதெல்லாம் நான் மெய் என்று நம்ப முடியுமா?

அர்ஜுனன்-கோவிந்தா! நீ என் மனத்துக்குள்ளும் வசிப்பவன் என் மனம் என்ன நினைக்கிறது என்பது உனக்குத் தெரியாதா?

பகவான்-கௌந்தேய! நீ போர்ப்புரியாமற் போனாலும், உன் விரோதிகள் உன்னைக் கொன்றுவிடுவார்களே?

அர்ஜுனன்-கண்ணா! அவர்கள் என்னைக் கொன்றாலும் நான் அவர்களைக் கொல்லவிரும்பவில்லை. அவர்களைக் கொல்வதனால் முன்று உலகங்களையும் ஆளக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டுவதாக இருந்தாலும் அந்தக் காரியத்தை நான் செய்ய மாட்டேன். நம்மைச் சார்ந்த பந்துக்களை கொல்வதனால் கிட்டக்கூடிய ஸுகமும் ஒரு ஸுகமா?

பகவான்-அசடே! நமக்குப் பல ப்ரகாரமாக தீங்கு செய்தவர்களுக்குப் பதிலடி கொடுக்க நேர்ந்தால் அதைவிட கூத்திரியர்களான நமக்கு வேறு என்ன ப்ரீதி வேண்டும்?

அர்ஜுனன்-பரந்தாமா! ஆததாயிகளான பந்துக்களைக் கொல்வதனால் ப்ரீதி ஏற்படாது என்பது மாத்திரமல்ல; பாவம் தான் ஸம்பவிக்கும்.

பகவான்-அர்ஜுன! ஆததாயிகள் என்பவர்கள் யார்?

அர்ஜுனன்-பரமபுருஷ! நெருப்பு வைப்பவன், விஷமிடுபவன், எப்பொழுதும் ஆயுதம் தாங்கி நிற்பவன், பணம் பறிப்பவன், பூமியைப் பறிப்பவன், பிறன் மனைவியைப் பறிக்க முயல்பவன் இவர்கள் அறுவறும் ஆததாயிகள்.

பகவான்-அர்ஜுன! நீ கூறிய குற்றங்களிலொரு குற்றமுள்ளவனே ஆததாயி. அவனைக் கண்டால், வேறு எதையும் ஆராயாமல் அவனைக் கொல்; அவனைக் கொல்பவனுக்கு எந்தவித பாவமும் நேராது எங்கிறார் மனு. துரியோதனனோ ஆறு குற்றங்களையும் புரிந்தவன்; ஆததாயி ஸார்வபௌமன். அப்படிப்பட்டவனைக் கொன்றால் பாவம் தான் ஸம்பவிக்கும் என்று நீ எப்படிச் சொல்கிறாய்?

அர்ஜுனன்-வாஸுதேவ! ஆததாயிகளைக் கொல்லலாம் என்று மனு கூறினது, ஆசார்யர்கள், உறவினர்கள் இவர்கள் தவிர மற்றவர் விஷயம் என்பதே என் அபிப்பிராயம். ஆசார்யர் முதலானோர் எப்படிப்பட்ட குற்றவாளியாக இருந்தாலும் அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு சிஷ்யனுக்கு உரிமை கிடையாது என்பதே என் உறுதியான கருத்து.

வாஸுதேவன்-பார்த்த! ஆசாரியர்களையும் பந்துக்களையும் கொல்லக்கூடாது. கொன்றால் மிகப் பெரிய பாவம் ஸம்பவிக்கும் என்றெல்லாம் நீ கூறுகிறாயே. இந்த எண்ணம் துரியோதனன் முதலானோருக்கு உண்டாகவில்லையே? அவர்களுக்கு நீங்கள் உறவினர்கள்தாமே? பந்துக்களான பாண்டவர்களைக் கொல்ல மாட்டோம் யுத்தம் செய்யமாட்டோம். எங்களுக்கு ராஜ்யம் வேண்டாம் என்று ப்ரலாபம் செய்யவில்லையே? உனக்குத்தானே அவர்கள் உறவினர்கள்.

அர்ஜுனன் கூறலானான்-மாதவ! ராஜ்யத்திலுள்ள பேராசையால் கௌரவர் மதிக்கெட்டு அலைகின்றனர். குலத்தை அழிப்பதனால் ஏற்படும் தோஷத்தையும் நண்பனை வஞ்ஜிப்பதால் ஏற்படும் தோஷத்தையும், அதனால் அவர்கள் உணர்வில்லை. எந்த பாவகாரியத்தையும் செய்வதற்கும் அவர்கள் துணிந்திருக்கின்றனர். மேலே ஸம்பவிக்கப்போகும் மிகப் பெரிய கெடுதிகளை அவர்கள் நினைத்துக்கூட பார்க்கவில்லை. விஷயம் அறியாதவர்கள் கெட்டு போகின்றனரே என்பதற்காக, விஷயம் அறிந்த நாம்கூடவா கெட்டுப் போகவேண்டும்?

பகவான்-அர்ஜுன! குலத்தை அழிப்பதனால் ஏற்படும் தோஷங்களை நீ உணர்ந்திருப்பதாக கூறுகிறாயே! அவற்றை சற்று விவரி; பார்க்கலாம்

அர்ஜுனன்-

வஸுதேவ! குலத்திலுள்ள பெரியோர் அழிந்தால் தொன்றுதொட்டு வரும் குலதர்மம் அழியும். தர்மம் அழிந்தால் அதர்மம் பரவும். அதர்மம் மேலோங்கினால் குலஸ்த்ரீகள் கெடுவர். குலஸ்த்ரீகள் கெட்டால் வர்ணக் கலப்பு ஏற்படும். வர்ணக் கலப்பு எந்தக் குலத்தில் ஏற்பட்டதோ, எவர்களால் ஏற்பட்டதோ அந்தக் கெட்ட குலத்தினர் கெடுத்தவர் ஆகிய இருவருக்கும் நரகம் ஸித்தம். தர்ப்பணம், ச்ரார்த்தம் இவற்றைச் செய்வதற்கு தார்மிகர்களான வ்யக்திகளே இல்லாதபடியால் தர்ப்பணம், பிண்ட ப்ரதாணம் முதலியவற்றை இழந்து பித்ருக்கள் பரிதவிப்பர் கண்ணா! பேராசைனால் மிகப் பெரிய பாவத்தைச் செய்வதாக இருந்தேன். பெரியோர்கள் செய்த தர்மம், எனக்கு நல்ல புத்தியைக் கொடுத்து அந்தப் பாவத்திலிருந்து என்னை மீட்டுவிட்டது நான் ஆயுதத்தை தரிக்கமாட்டேன். அவர்கள் என் மேல் ஆயுதங்களை வீசினால் அதற்கு நான் மாறு(ப்ரதி) செய்யமாட்டேன். திராயுதபாணியான என்னை அவர்கள் கொல்வார்களாகினால் அதைவிட எனக்குப் பரம சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணக்

கூடியது வேறு என்ன இருக்கிறது?என்றான் அர்ஜுனன்

திருதராஷ்டிரன் 'ஸஞ்சய! அர்ஜுனன் இவ்வாறெல்லாம் கூறுவதற்கு பயம்தான் காரணம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இரண்டு ஸேனைகளிலுமுள்ளவர்களைக் கண்டபிறகன்றோ அவன் இப்படியெல்லாம் பேச ஆரம்பித்திருக்கின்றான்' என்றான்

ஸஞ்சயன் 'அரசே! உமது மகனைப் போல அர்ஜுனன் கோழையல்ல. வாஸுதேவனுடய பலமும், இலங்கையக் கொளுத்தின ஆஞ்ஜனேயருடைய பரிபூர்ண கடாக்ஷமும் அவனுக்கு இருக்கும்போது அவன் தன்னைப்பற்றிப் பயப்படுவானா? அவன் கவலையெல்லம் உம்மைச் சார்ந்தவர்களைப்பற்றித்தான்' என்றான்

திருதராஷ்டிரன் 'ஸஞ்சய! எப்படியாவது இருக்கட்டும் யுத்தம் நடக்காமல் இருந்தால் சரி. மேலே என்ன நடந்தது விவரமாகச் சொல்' என்றான்

ஸஞ்சயன் 'ராஜச்ரேஷ்டரே! சோகத்தாலும் பயத்தாலும் அர்ஜுனனுடய மனம் மிகவும் சலித்துவிட்டது. யுத்தமாகிற யாக்த்துக்கு ஸ்ருக், ஸ்ருவம் போன்ற அம்பையும் வில்லையும் கையிலிருந்து எறிந்து விட்டான். ரதியான தான் அமர வேண்டிய இடத்தை விட்டான். தேரின் நடுவிலுள்ள இடத்தில் அமர்ந்தான். ஆயுதம் தாங்கிய கை சும்மா இருக்காது என்பதற்காக அவற்றை எறிந்தான். பகவானது அருகில் அமர்ந்திருந்தால் அவர் ஏதாவது சொல்லி தன் மனத்தை மாற்றிவிடுவார் என்ற எண்ணத்தால் தான் இருக்கவேண்டிய இடத்தைவிட்டு வேறு இடத்தில் அமர்ந்தான்' என்றான்

பகவத் கீதா முதல் அத்யாயம் பரம ஸாரம் முற்றும்